

R O M A N I A
INALTA CURTE DE CASATIE §1 JUSTITIE SECTIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATE §1 FISCAL

Decizia nr.4369

ședinta publica de la 14 noiembrie 2007

Președinte:

- Judecator
- Judecator
- Judecator
- Magistrat asistent

*****

S-au luat in examinare recursurile declarate de Directia (penerala a Finantelor Publice in numele Ministerului ^conomiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare ffiscala, precum si de Societatea Comerciala „A” SRL prin administrator judiciar SC^r G” SRL impotriva sentintei civile nr.52 din 27 martie 2007 a (turtii de Apel Targu Mures - Sectia comerciala si de contencios administrativ.

La apelul nominal s-au prezentat recurentii-parati Ministerul Ijconomiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare ffiscala si Directia Generala a Finantelor Publice, ambii ileprezentati de consilier juridic fara delegatie la dosar. A lipsit recurenta-reclamanta Societatea Comerciala //ASRL, prin administrator judiciar G”SRL

Procedura completa.

Se prezinta referatul cauzei de catre magistratul asistent, c^are arata ca, la data de 12.11.2007, recurenta-reclamanta SC” A^SRL, a invocat, in scris, exceptia de nelegalitate a procesului-verbal din 20 martie 2002, inregistrat sub nr.***

1 i Avand in vedere ca exceptia de nelegalitate invocata in
|J |eg&tu|r& cu acelas. i act administrativ a fost respinsa la termenul de
lJudecata precedent, instanta constata pricina in stare de judecata
. {jfi acotda\ cuvantul in fond.

j I^eprezentanta recurentelor - parate solicita admiterea
lljiecursului declarat de aceste parti si modificarea in parte a
j ilispořitivului sentintei pronuntate de instanta de fond, prin care
|^-a dispus in mod eronat stabilirea debitelor fiscale in suma de
fiproximativ 2 miliarde lei.

'p Totodata, solicita respingerea recursului declarat
de J ^ecurenta-reclamanta, apreciind ca s-a facut dovada
comunicarii ftn teriben a procesului-verbal.

:f CURTEA

I: Asupra recursurilor de fata;

!1' E)in examinarea lucrarilor din dosar, constata urmatoarele: !!
Prin sentinta civila nr.52 din 27.03.2006 Curtea de Apel ;
ITirgU - Mures. - Sectia comerciala și de contencios administrativ a
jjfj'espirts actiunea in contencios administrativ formulata de
llpeclamanta SC^A"SRL, avand ca obiect anulara IJDeciziei
nr.***din 11 august 2003 - emisa de Ministerul !|jonanjelor
Publice, desfiintarea proceselor - verbale intocmite la ** decembrie
2002 si 20 martie 2002, cu stabilirea debitelor fiscale l^atorate in
suma de *** lei. ' | Iki motivarea sentintei se retin urmatoarele:
I! Prin sentinta civila nr.32 din 31.01.2005, pronuntata in
|i^ceasi)S cauza, intr-un prim ciclu procesual, Curtea de Apel Targu
reș a admis actiunea reclamantei SCA"SRL contradictoriu cu
paratii Ministerul Finantelor Publice si Direcția Generala a
Finantelor Publice a dispus anulara tiala a Deciziei nr.***din
11.08.2003 a Ministerului Finantelor Publkte și a procesului -
verbal din 16 decembrie 2002 al Directiei jenerjale a Finantelor
Publice, stabilind in sarcina i^eclamantei cu titlu de obligatii
de plata urmatoarele sume:

*** lei majorari de intarziere si *** lei penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, *** lei majorari de intarziere și *** lei penalitati de intarziere - toate acestea aferente debitelor restante stabilite prin titlul executoriu ttr.*** 23.02.2001 emis de Directia Administrarii Veniturilor Statului; *** lei majorari de intarziere și *** lei penalitati de intarziere aferente obligatiilor bugetare stabilite prin procesul-verbal din 20.03.2002. Totodata, au fost mentinute celelalte dispozitii din decizie si procesele - verbale atacate si a fost respins capatul de cerere privind anularea procesului -Verbal din 20.03.2002 al Directiei Generale a Finantelor Publice - Directia Control Fiscal.

Hotararea primei instantei a fost atacata cu recurs atat de catre SC'A"SRL, cat si de Ministerul Finantelor Publice. Inalta Curte de Casatie si Justitie prin Decizia nr.5188 din 27.10.2005 a admis ambele recursuri, a casat sentinta atacata si a trimis cauza spre rejudecare la aceeasi instanta.

In ceea ce privește recursul paratului, s-a retinut ca sustinerile organelor fiscale sunt judicioase in sensul ca procedeuul instantei de a reduce baza de calcul a majorarilor de intarziere si penalitatilor pentru perioada 20 martie 2002 - 28 octombrie 2002 este gresit, din moment ce procesul verbal din 20 martie 2002 si debitele stabilite de acesta, in raport de care figureaza calculate acele majorari si penalitati, au fost mentinute integral.

In ceea ce priveste recursul reclamantei, instanta de recurs a avut in vedere faptul ca procesul verbal din 20 martie 2002 se sustine ca nu a fost comunicat, iar instanta de fond nu a cercetat aceasta imprejurare pentru a stabili daca societatea putea sau nu ba conteste in termen actul respectiv. Totodata, s-a precizat ca instanta va rejudeca pricina, in raport de dezlegarile la care s-a facut referire in motivarea deciziei si de modul in care se invoca nelegalitatea procesului verbal din 20 martie 2002, pe cale directa, ori pe cale de exceptie in cadrul cererii de anulare a Deciziei nr. ***2003 si a procesului verbal din 16 decembrie 2002, la baza caruia s-a aflat primul proces verbal.

fond după casare instanța a reținut că procesul verbal de Control din 20.03.2002 a fost comunicat eel tarziu la data de 1.07.2002, data la care lichidatorul judiciar face referire la tontinutul acestui act în cadrul unui dosar comercial.

Șe mai reține că a fost contestată suma totală de *** lei, dar sumele stabilite prin procesul-verbal interior și anume nr.*** din 26.03.2002 nu au fost contestate și |iici achitate până la data controlului, care s-a încheiat cu fntoenfrirea procesului-verbal din 16.12.2002 și prin care s-au Stabilit de fapt obligații restante, baza de calcul fiind primul act de cofitrol. În ceea ce privește procesul-verbal din 20.03.2002 reclamanta nu mai era în termen să-1 atace, la data sesizării }nstan|ei - 8.09.2003 - fiind în vigoare prevederile Legii tir.29/1990, republicată și Ordonanța de Urgență a Guvernului Iir.13/2001 privind procedura de contestare a actelor £dmirtistrativ - fiscale.

Instanța de fond a stabilit astfel că decizia de soluționare a Contesjtatiei emisă de Ministerul Finanțelor Publice, prin care a fost respinsă contestația reclamantei, este legală și temeinică.

În poftriva acestei sentințe au declarat recurs atât reclamanta SC"A"SRL prin administrator judiciar SC"G"SRL cât și paratul Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice

În motivarea recursului sau recurenta-reclamanta susține, în esent^ că instanța de fond nu a respectat limitele deciziei de ,Casarei și că, în mod greșit a stabilit că procesul-verbal din 20.03.2002 a fost comunicat ; totodata, pe baza de expertiză, \$ocietatea a dovedit în fața instanței că obligațiile sale au fost Stabilise greșit de către organul de control prin metoda asimilării

Recurentul-parat, la rândul său, arată că instanța de fond în -mod gresit a inserat în dispozitiv mențiunea privind stabilirea debitelor fiscale ale societății la suma de *** lei, în condittile în care acțiunea a fost respinsă, iar Decizia nr.***/11.08.2003 a Ministerul Finanțelor Publice (decizia

atacata) stabileste aceste debite la suma totala de *** lei.

Analizand motivele de recurs invocate de recurenta-reclamanta, motive ce se incadreaza in drept in prevederile art.304 pct.9 si 304¹ Cod procedura civila, Inalta Curte constata ca acestea sunt nefondate, pentru urmatoarele considerente:

Instanta de fond a respectat intocmai indicative deciziei de Casare, principala indrumare cuprinsa in aceasta decizie fiind de a verifica daca procesul-verbal din 20.03.2002 i-a fost comunicat reclamantei conform prevederile Ordonantei de Urgenta a (Suverului nr.13/2001, pentru a stabili daca societatea mai era in termen sa-l conteste la Ministerul Finantelor Publice o data cu procesul-verbal din 16.12.2002 (contestatie respinsa prin Decizia nr.*/11.08.2003 emisa de Ministerul Finantelor Publice).

In mod corect s-a aratat in sentinta instantei de fond ca dovada comunicarii procesului-verbal din 20.03.2002 s-a facut prin registrul de acte de control si borderoul nr.19.04.2002 (care poarta ștampila postei) coroborate cu notele de sedinta din 1^o7.2002 depuse de lichidatorul judiciar la Biroul judecatorului sindic.

S-a retinut ca eel tarziu la data de 1.07.2002 societatii i se comunicase procesul-verbal mentionat si care a ramas definitiv, deoarece nu a fost contestat in termen de 15 zile de la aceasta data", conform art.4 din Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr\13/2001, in vigoare la data intocmirii actului de control.

De asemenea, in mod corect instanta de fond a stabilit ca irivocarea nelegalitatii acestui act pe calea exceptiei de nelegalitate este inadmisibila, fiind vorba de un act administrativ individual, emis inainte de intrarea in vigoare a Legii nr.554/2004 a^tfel ca nu ii sunt aplicabile prevederile art.4 din legea rrientionata\

In mod corect a fost respinsa si sustinera reclamantei privind aplicarea art.6 din Legea nr.554/2004, potrivit caruia ar avea dreptul sa nu urmeze procedura administrativ -

jurisdictionala cu privire la actul de control contestat; legea aplicabila litigiului - inceput la 8.09.2003 - este Legea nr.29/1990, iar nu Legea nr.554/2004 si, in plus, procedura contestarii la Ministerul Finantelor Publice este o procedura administrativa, iar nu o procedura administrativ - jurisdictionala. Instanta de fond a reanalizat si celelalte aparari si motive de recurs invocate de reclamanta, ajungand la concluzia argumentata in fapt si in drept ca obligatiile fiscale stabilite prin procesul-verbal din 20.03.2002 si reluate prin procesul-verbal din 16.12.2002 (ca baza de calcul a majorarilor si penalitatilor de intarziere) nu mai pot fi contestate.

Cu privire la metoda estimativa folosita de organele de control s-a stabilit ca aceasta este o metoda legala, fiind justificata de imprejurarea ca actele contabile nu au putut fi prezentate datorita nerespectarii disciplinei financiare de catre reclamanta.

In ceea ce priveste recursul recurentului-parat, fata de considerentele deja expuse, din care rezulta ca solutia instantei de fond de respingere a actiunii reclamantei si de mentinere a actelor: contestate este legala si temeinica, apare ca nejustificata mentiunea din dispozitivul sentintei privind stabilirea obligatiilor recurente la suma de *** lei; aceasta mentiune a fost inserata din eroare, fiind suma calculate de reclamanta si susjiruta printr-o expertiza contabila, ale carei concluzii nu au fost insa acceptate de catre instanta. In considerentele hotararii instarita de fond a argumentat legalitatea si temeinicia actelor administrative, astfel ca solutia respingerii actiunii este in concordanta cu acele considerente, mentiunea stabilirii debitelor la sunjia de *** lei fiind lipsita de temei legal si factic.

Itiata de cele de mai sus, in baza art.312 pct.1 Cod procedura > civile recursul reclamantei urmeaza a fi respins ca nefondat, iar recursul paratului va fi admis, dispunandu-se modificarea -partiala a hotararii in sensul inlaturarii dispozitiei privind stabilirea debitelor fiscale in suma de **** lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII

1

DECIDE:

Admite recursul declarat de Directia Generala a Finantelor Publice a judetului, in numele Ministerului Economiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, impotriva s^ntintei civile nr.52 din 27 martie 2007 a Curtii de Apel Targu Mures - Sectia comerciala si de contencios administrativ. Modifica partial sentinta atacata in sensul ca inlatura din dispozitiv nientiunea „cu stabilirea debitelor fiscale datorate, in suma de *** lei”. Mentine celelalte dispozitii ale sentintei atacate.

Respinge recursul formulat impotriva aceleiasi sentinte de Sbcietatea Comerciala A "SRL prin administrator jiidiciar SC"G"SRL, ca nefondat.

Pronuntata, in sedinta publica, astazi 14 noiembrie 2007.

JUDECAXOR, JUE^ATOS;- JUDECATOR,

MAGISTRAT ASISTENT,